

L'OPINIÓ

EDITORIAL

La unió monàrquica catalanista

Segons la premsa diària, per ara no rectificada pels interessats, el dia 27 de maig darrer els ex-ministres de la Lliga Regionalista senyors Ventosa i Calvell i Bertran i Musitu signaren a l'àlbum de majordomia del Palau reial de Pedralbes.

Donat la tradició dels dos signants, l'acte no ha sorprès gaire gent. Hom havia llegit anys enera com eren col·locades en les taules del reial estatge madrileny les persones addictes fidels a la Monarquia assistents als sopars protocolaris. Els Consellers de la Corona senyors Ventosa i Bertran no podien pas negar a llurs mullers, de noblesa coneguda, la satisfacció que tals solemnitats comporten.

Calia, però, un fet més palès, més genuí d'adhesió a la dinastia i al règim, i els co-directors de la vella política de la Lliga no l'han volgut regatejar. Signant l'àlbum del Palau, ja no podrà restar absolutament a ningú el dubte de l'ideari polític que patrocinen. I això té una certa importància per als catalanistes.

En editorial recent «La Veu de Catalunya» deia ben clar que una República a la faisó del pensament d'Unamuno o Marcellí Domingo significava un salt en el buit que els regionalistes no s'avenien pas a donar. Pocs dies després, deixant de banda les professions de fi dinàstica de Cambó i altres seus, dos ex-ministres de la Lliga donen, no el salt que és massa fort, sinó el bot dintre el clos reial. Ens trobem, doncs, davant d'una posició ben neta i definida dels homes de la dreta catalanista. És possible i compatible, segons ells, la llibertat de Catalunya amb el règim present que governa l'Estat espanyol; queda constituït el partit monàrquic catalanista.

¿Quina ha d'ésser la posició de tot altre catalanista enfront d'aquesta organització? Un petit inventari servirà de resposta.

El procés denominat de Garraf ha fet sentir en la carn dels catalans Compte, Julià, Ferrer, Garriga i companys el dolor del turment físic a la manera medieval. Un perdó innecessari, concedit per un magre i regatejat indult, ens treu la mesura justa de la

Aquest

número ha

Joan Ventosa i Calvell, un dels ex-ministres signants de l'àlbum

pasat per

la censura

revisió de la causa. Macià i els seus, són massa estimats entre nosaltres perquè se'ls obrin de bat a bat les portes de llur veritable pàtria. L'ensenyament de Catalunya espera encara els honors del desgreu. Treballadors catalans omplen els presidis de l'Estat. Les responsabilitats conretes per servidors de la Monarquia, durant gairebé set anys, no porten camí d'ésser exigides. Els ciutadans republicans són vigilats per la policia. Funciona el gabinet d'obertura de correspondència. Cap garantia constitucional no regeix en el país. No hi ha jurídicament domicili assegurat, ni dret d'emetre el pensament, ni de reunir-se, ni associar-se pels més nobles fins de la vida humana. Tothom pot ésser detingut i pres sense intervenció de jutge i la premsa usa resistent mordaça.

Aquest quadro tan concís no és complet. L'adhesió de la Lliga significa aprovació de tot el fet per la dictadura i abans d'ella, vol dir Anual i Mont-Arruit, i Cuba i Filipines. És tant com signar la història d'Espanya del 1875 fins ara, perquè no sabem de ningú que hagi sofert sanció o càstig pels estralls que Catalunya i Espanya ve patint d'ençà d'aquella data.

¿Què ha donat la Monarquia al catalanisme?

¿Què ha rebut Catalunya de la Monarquia?

Això no ho pot respondre la Lliga Regionalista, perquè si ho respongués, el salt en el buit fóra indispensable.

És inadmissible que s'ataqui la Unió Patriòtica i en nom de Catalunya es formi part de la nova Unió Monàrquica Catalanista. Davant del règim són dos partits com dues gotes d'aigua. L'adhesió de Primo de Rivera, la seva assistència a les festes i als actes palatins volia dir el mateix que els actes idèntics dels senyors Ventosa i Bertran i Musitu. Potser si alguna diferència hi busquéssim seria favorable a l'infeliç dictador, perquè almenys la seva bona fe era probable i la dels catalanistes servidors del règim fa olor de Foment del Treball Nacional, de Consorci Bancari, de Protecció Arancel·lària, de Sometent i de defensa dels interessos particulars que representen.